

El Tio Nelo

La Pobla de Claramunt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carretera del Xaró, s/n
Emplaçament Al peu de la carretera, al revolt que venint de la Pobla trobem abans d'arribar al Xaró.
Alçada: 325

Coordenades:

Latitud: 41.54814
Longitud: 1.68009
UTM Est (X): 389917
UTM Nord (Y): 4600450

Classificació

Número de fitxa 08165 - 60
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1940-45
Autoria de l'element: Antoni Gibert
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Abandonat i sense manteniment.
Protecció Inexistent
Número inventari IPA5920
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 0007003CG9000N0001JA
Fitxes associades:

[El Xaró](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordina Sales Carbonell
ds., 01/06/2019 - 02:00

Descripció

Quan s'arriba al nucli o urbanització del Xaró tot venint de la Pobla de Claramunt o de Carme, les primeres edificacions i una gran esplanada es troben al costat del tancat revolt de la carretera que dona accés al nucli poblat: es tracta de l'antic complex d'esbarjo avui abandonat conegut popularment amb el nom del "Tio Nelo", que estava en els terrenys d'una casa d'estiueig o segona residència (torre) del mateix nom formada per de diversos cossos, de planta baixa i dos pisos i avui encara dempeus; construïda entre els anys 1940-45 pel mestre d'obres Antoni Gibert (artífex també de la Torre de cal Font, al barril de la Rata) segons el model de la típica torre de principis del segle XX (ara ja amb el regust propi de l'arquitectura de postguerra), amb coberta a quatre aigües, estructurada segons tres nivells de superposicions, amb balconades i finestral d'arc, i envoltada per un mur fet de blocs de pedra local escairada amb unes grans arcuacions de totxo força profundes. A uns metres de la casa, al seu costat sud s'hi aixeca l'emblemàtica "Torre de l'Aigua", una torre de secció semi-circular allargada amb planta baixa i quatre pisos, sobre la qual continuava un cos de base més petita i de secció quadrada amb tres pisos més. Entre la torre d'estiueig i la torre de les aigües hi ha la gran esplanada on durant molts decennis s'hi van celebrar trobades, esdeveniments i moments d'esbarjo familiar per part de gent vinguda dels voltants i d'arreu de la comarca.

El lloc està íntimament relacionat amb la font del Xaró, una surgència d'aigua molt concorreguda per gent de tota la comarca a inicis del segle XX, molt abans que es construís la torre del Tio Nelo.

Observacions:

Altres noms: Torre del Xaró.

Foto 1: Postal colorejada de l'edifici un poc temps després de la seva construcció.

Història

La finca i la casa porten el renom ('tio Nelo') de l'antic propietari de la finca Josep Aguilera i Soteras (1892-1988), un poblatà molt conegut per ser el precursor dels aliments envasats en sobres que quan va construir la casa del Tio Nelo ho va fer tot obrint la finca al gaudi del poble. Els entorns ja eren molt freqüentats durant la primera meitat del segle XX gràcies a la veïna font del Xaró, lloc d'esbarjo molt apreciat a tota la comarca per passar-hi el diumenge, i per tant ja hi havia una tradició d'esbarjo al lloc que Aguilera va voler potenciar més encara.

Però el lloc del Tio Nelo es va fer realment popular i bulliciós durant els 70', quan el lloc es va convertir en allò que en aquells temps es denominava 'merendero', és a dir, un lloc a la natura per anar a esbargir-se però on es pogués arribar amb el cotxe fins al peu mateix de l'emplaçament on es passava el matí o la tarda. En definitiva, l'esclat de la popularitat del lloc va anar de la mà de la generalització o popularització del vehicle privat entre les emergents classes mitjanes; de fet, una activitat més (potser la principal durant com a mínim un parell de decennis) que es podia fer al Tio Nelo era rentar el cotxe a consciència, tant per dins com per fora, escamesa que duïen a terme els mateixos propietaris (majoritàriament els homes, en tot cas auxiliats per la resta de la família en tasques puntuals). Tot i que el lloc estava enfocat a l'esbarjo familiar, en aquesta finca s'hi van celebrar també aplecs de sardanes, trobades de grups, partits de futbol, etc. Les activitats públiques al lloc es van abandonar ja ben entrats els anys 90'.

A temporades va tenir servei de bar i/o restauració, i segons algunes notícies orals al Tio Nelo s'hi podien comprar barres de gel per a les neveres antigues. En els últims anys només ha romàs obert a temporades un

local de restauració a la petita part del complex que dona a la carretera.

Bibliografia

-RIBA GABARRÓ, Josep (2015): "Els aplecs sardanistes al Xaró", Butlletí Municipal, abril-juliol 2015, p. 22.

-<http://infoanoia.cat/berenador-tio-nelo-pobla-claramunt/>

-<http://invarquit.cultura.gencat.cat/Cerca/Fitxa?index=29&consulta=MCU0K...>

